

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

چهارشنبه ۱۸ اگست ۲۰۲۱

فریده نوری

عجب "غلام بچه" هائی دارد افغانستان

ح گردک و ده گردک باز هم نوبت طالبک.

وطن بیچاره و مردم مظلوم و درد و رنج کشیده ما تا چه وقت باید قربانی اولاد های ناخلف و خاین آن مرز و بوم باشند. از چهل و سه سال است که یک تعداد غلام بچه ها دست به دامن ممالک اجنبی انداخته و چپ و راست این خاک مقدس را مورد تاراج قرار دادند. اگر چپی های فروخته شده به مسکو بود و یا تعدادی دیگری از غلام بچه ها که گاهی خود را به دامن یک مملکت اجنبی و گاهی هم به دیگری انداخته و الحال که کشور در طوفان و تلاطم دشوار قرار گرفته، همه فرار نمودند و به بادران خود پیوستند.

یک تعدادی ما که بالای اشرف غنی زیاد حساب می کردیم که حد اقل مانند دیگران دستش به خون مردم آلوده نیست و شاید در پهلوی مردم خود ایستاده شود و جان خود را فدای مردم و وطن نماید. انتظار می رفت که با مردم خود در سرک برآید و دست شان را بگیرد و بگوید که من همراهی تان هستم هر چه سر عام است، سر من هم، لاکن این طور نکرد و نسبت به سربلندی و افتخار فرار را ترجیح داد، و نخواست که از خود یک نام نیک به یادگار بماند.

من یقین کامل دارم که اگر فرار نمی کرد و با مردم می پیوست، مردم از وی حمایت می کردند و تاج سر خود می ساختند، اما نکرد و گریخت، فلها فرقش با دیگر جنایتکاران چیست؟ آن ها نیز همه به بادران اولی شان پناه بردند و مردم را که از گوشت و پوست و خون شان در این چهل سال تغذیه کردند و پول های گدایی را که برای آسایش و رفاه مردم بود غارت کردند و از خیرات افغانستان صاحب مال و منال بی پایان گردیدند، در اخیر این غلام بچه های اجنبی افغانستان را با مردم رنج کشیده آن رها کردند.

حالت آشفته و زار مردم بی پناه در این چند روز اخیر و خصوصاً دیروز که به صد ها نفر از ترس به طرف میدان هوایی می دویدند و معلوم نبود که کجا می خواستند بروند قلب انسان را به درد می آورد.

دیدن حال بیجاشدگان با اطفال بیگناه و بی پناه شان دل سنگ را آب می کند، اما این کثافت های بی همه چیز دل شان به حال مردم نسوخت و راه خود را گرفتند و رفتند.

در این چند روز اخیر که باز هم افغانستان سر خط خبر های جهان گردیده من هم مانند تمام افغان های جلالی وطن این اخبار مصیبت بار را گوش می کنم و بر پررویی و دروغ گویی زمامداران به اصطلاح ممالک بزرگ و متمدن نفرین می فرستم.

رئیس جمهور امریکا جو بایدن با تمام پر رویی می گوید که ما برای از بین بردن القاعده و تروریسم در افغانستان رفته بودیم نه برای دولت سازی و ملت سازی، و دفاع از کشور شان کار خود افغان ها می باشد، با وجودی که با این گفتار وی می توانیم موافقت داشته باشیم لکن در این جا سوالی مطرح می شود و باید از این شخص پرسان شود بعد از حمله هفتم اکتوبر سال ۲۰۰۱ میلادی که به سرعت طالب ها و القاعده از بین برده شدند و به پناگاه های اصلی شان در پاکستان برگشتند، پس به چه دلیل بود که بیست سال با متحدین تان جنگ را به درازا کشانید؟

حالا که طالبان دوباره به قدرت رسیدند تنها افغان ها نیستند، بلکه بر علاوه القاعده و داعش، تشکیلات تروریستی دیگر مانند تحریک طالبان پاکستان، جمعیت الاحرار، جیش محمد، لشکر طیبه، شبه نظامیان آسیای مرکزی مانند حزب اسلامی ازبکستان، حزب التحریر ترکمنستان، بنیادگرایان اسلامی تاجکستان و طالبان ایغور منطقه سین کیانگ چین و..... نیز همه در افغانستان سرازیر شده اند.

اگر خدای ناخواسته افغانستان به لانه تروریستی تبدیل گردد آن وقت تمام دنیا از حملات شان محفوظ نخواهند ماند، و جلو آن را گرفتن کار بس دشوار خواهد بود.

وقتی که جو بایدن معاون رئیس جمهور اوپاما بود و در آن زمان اوپاما تصمیم گرفت تا تعداد عساکر را زیاد کند، چرا مانع نشد؟

درست است که در این بیست سال اخیر یک اندازه تغییرات برای یک تعداد مردم به وجود آمد، اما نا رسایی ها زیاد بود، از یک طرف جامعه جهانی بالای مردم افغانستان یک دولتی آغشته با فساد را تحمیل نمودند که بسیار سبب رنجش و آزار مردم گردید، از طرف دیگر جنگ و بمباردمان توسط امریکا و متحدینش، که در این حملات تعدادی زیادی مردم ملکی جان های خود را از دست دادند.

در صورتی که طالبان را دوباره آوردند پس جنگ برای چه بود؟

همچنان پرداخت هنگفت پول برای زورمندان و جنگ سالاران هر مرتبه که چیزی به مزاج فهیم، قانونی بی قانون، عبدالله و کج کلاه، و امثالهم بد می خورد بوجی های ده ها ملیون دالر به دسترس شان گذاشته می شد. بعداً گفته می شد که ما پول هنگفت برای کمک به مردم افغانستان دادیم، نخیر شما برای رسیدن به اهداف تان مقدار هنگفت پول برای غلامان تان می پرداختید، و برای مردم به اصطلاح عامیانه از گاو غدودش هم نرسید.

دیدن صحنه دیروز کابل و حالت آشفته و زار وطنداران که وحشت زده و سر و پا برهنه به طرف میدان هوایی کابل می دویدند، برای ممالک غربی که مانند داره دزد ها پا به گریز نهاده اند، شرم بس بزرگ است.

استقلال – خپلواکی : آقای جو بایدن با صراحت اعلان کرد که " ما آنچه را میخواستیم، در افغانستان به دست آوردیم". این دیگر مربوط به هر افغان با شرف و با وجدان می شود که سر در گریبان تفکر فرو برده و ببیند و بسنجد و محاسبه کند که امریکا و متحدین غربی آن از افغانستان چه چیز هائی به دست آوردند و با کدام قیمت.